

A karácsonyfa legendája

Ama szent éjjelen, melyen az Üdvözítő született, nem pusztán a pásztorok örültek, hanem a liget fái és virágai is részt vettek örömükben. A közel álló fák kíváncsi pillantást vetettek a szegényes istállóra, jászolra, és az ott született isteni kisdere és koronáikon át suttogás hallatszott, mely az emberek imájához hasonló örömet fejezett ki az égi csodás jelenség fölött.

Legjobban sikerült a bepillantás három fának, melyek közel állottak a szent helyhez és a szunnyadozó Jézuskát jól láthatták. Ezen fák voltak: egy természetes pálma, egy illatos olajfa és egy egyszerű fenyő. Ágaiknak és leveleiknek suttogása egyre erősebb volt.

– Jöszte! – így szólt a pálma az olajfához. Mi is hadd imádjuk a kis Jézust és nyújtsuk neki adományainkat.

– Vigyetek el engemet is – szólt esengve a fenyő.

Megvetőleg tekintett a két büszke fa egyszerű testvérükre és a pálma így szólt hozzá:

– Minek? Mit is nyújtanál te az isteni gyermeknek? Hisz nincs egyebed szúrós tűidnél!

A fenyő megszégyenülve visszavonult, és alig mert többé a szép kisdere tekinteni, akit dicsőség fénye ragyogott körül. Azonban a Jézuskánál őrt álló angyalok egyike meghallotta a fák beszédjét és részvéttel viseltetett a fenyő iránt. Eltökélte, hogy segíteni fog rajta. A pálma most leszedte koronájának leggyönyörűbb levelét és a jászol elé rakta.

– Legyen ez a te legyeződ aranyos Kisdere, mely a nap hevében hűvösséget nyújt.

Az olajfa pedig jóillatú olajat bocsátott ki gallyacskáiból, mely az egész jászolt betöltötte. A

A karácsonyfa legendája

Írta: Ismeretlen szerző

2020. december 22. kedd, 00:00 - Módosítás: 2022. július 06. szerda, 07:53

szegény fenyő szomorúan nézte ezt, de irigység nélkül. Ekkor hozzáközeledett az angyal s így szólította meg:

– Sajnálak téged és mivel szerénységben önmagadat aláztad meg, föl foglak emelni és szebben feldíszítlek nővéreidnél. Az angyal föltekintett a ragyogó égre, melyen számos csillag fénylett. Egyet intett és íme, egyik csillag a másik után hullott le és mindannyi a fenyőnek zöld ágaira szállott, mely most olyan külsőt nyert, mintha számtalan égő gyertyácskával lett volna feldíszítve.

A kisdéd Jézuska erre fölébredt. Nem gondolt a lábainál heverő legyezőre, nem vette figyelembe a jászolt betöltő illatot, hanem tekintete a gyönyörűséges fenyőn csüngött, mosolygott és kinyújtotta utána mindkét kezét. A jólelkű fenyő nagyon boldognak érezte magát, az angyal pedig szelíden így szólt hozzá:

– Ezentúl te fogod Urunk Jézus Krisztusnak ünnepét dicsőíteni örökzöld ruházatoddal és fénylő gyertyákkal, melyeket az emberek e szent éjjel emlékére az egész nagyvilágon évről évre meg fognak gyújtani. A kicsikék hadd örvendezzenek látásodnak és a nagyok is újítsák föl gyermekségük boldog napjainak emlékét. Ez legyen ezentúl a te feladatod és jutalmad te pompás, szép – karácsonyfa.

Forrás: Téli Esték. A keresztény családok lapja. XII. évfolyam 9-10. szám. 1909. 4-5.

https://library.hungaricana.hu/hu/view/TeliEstek_1909/?pg=59&layout=s